

Tip van de Maand – Juni 2018

Koefluisteraar.

Op veel plaatsen wordt ik “De Koefluisteraar” genoemd. Dat is op zich wel een eer, maar eigenlijk onzin natuurlijk.

Wat wel waar is is dat ik de koe lang kan krijgen waar wij haar naar toe willen sturen.

Een stok, of schreeuwen, ken ik niet.

Wat wel helpt is: proberen te denken wat een koe denkt. Want de koe moet vaak vanuit haar vertrouwde gebied ergens naar toe wat ze niet kent en niet wil. Bijvoorbeeld voor de eerste keer in de melkrobot. Maar bij verhuizen in de stal, van groep, uit strohok, naar klauwverzorgbox, enz. geldt dit ook.

Daarom overdenkt de koe of er ook mogelijkheden zijn om te vluchten! Terug naar haar veilige omgeving. Dat zit ook diep in de natuur.

Een koe slaan, met hand of stok (of schok..), zorgt er voor dat de koe zich concentreert op waar ze geslagen wordt, waar het pijn doet, dus op de rug of kont, en niet echt oplet waar ze heen moet.

We zorgen eerst dat de kans om naar links of naar rechts te vluchten onmogelijk is.

Hekken, liefst bewegende, zijn daarbij erg makkelijk en voor de koe duidelijk: Naar links en naar rechts kan niet.

Door strak achter de koe te gaan staan met de staart in de hand weet ze dat terug ook niet gaat.

Dan wacht ik meestal even tot de koe kijkt waar ze wel heen kan (en moet).

En dan is een vriendelijk doch dringend duwtje vaak voldoende.

Door zo te werken duurt misschien een beetje langer, maar scheelt veel stress voor koe en veehouder.

De koe zal betere herinneringen aan haar eerste bezoek overhouden, en u begrijpt wat dat waard is!

En de veehouder ziet zijn koeien heel rustig de nieuwe situatie ervaren, en dat is heel gezond ☐

Dus ook hier: "Als de koe zèlf mocht kiezen (tussen stokslagen of hekwerk), dan wist ze het wel!